

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010429
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820010429.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovaným 1) B. K., rod. G., nar. XX.XX.XXXX v L., okres L., trvale bytom L., P. C. XXXX/XX, prechodne L., ul. W. XXX/X, okres L., X) Beáte Z., rod. G., nar. XX.XX.XXXX v X., okres L., trvale bytom L. XXX, okres L., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby llava a X) Ing. H. X., rod. C., nar. XX.XX.XXXX v X., okres L., trvale bytom L., okres L., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby llava, pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva § 20 Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z., v znení zákona číslo 214/2019 Z. z., na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.06.2021 o odvolaniach obžalovaných 2) X. Z., 3) Ing. H. X. a prokurátora, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.01.2021, sp. zn. 1T/80/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania prokurátora a obžalovaných X. Z. a N.. H. X. z a m i e t a j ú, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.01.2021, sp. zn. 1T/80/2020 boli obžalované uznané vinnými a to B. K., X. Z. v bodoch 1 až 5) a Ing. H. X. v bodoch 1 až 3) z pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva § 20 Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z., v znení zákona číslo 214/2019 Z. z., spáchaného na tom skutkovom základe, že

obžalované B. K., X. Z., N.. H. X.

1.) po vzájomnej predchádzajúcej dohode obžalovaná B. K. dňa 06.02.2019 na adrese prechodného pobytu na ul. W. XXX/X v L. elektronicky prostredníctvom internetovej stránky www.quatro.sk požiadala o spotrebiteľský úver vo výške 5.000 eur, do ktorého bez vedomia a súhlasu uviedla nepravdivé údaje - ako žiadateľa H. P. a ku žiadosti priložila falošné potvrdenie zamestnávateľa o príjme H. P., ktoré vopred na tento účel vyrobila obžalovaná N.. H. X., pričom ďalej k žiadosti pre následnú verifikáciu obžalovaná B. K. zadala e-mailovú adresu: a@b.c, ktorú predtým vytvorila a tel. č.: XXXXXXXXXX, ktoré jej na tento účel poskytla obžalovaná N.. H. X. a na ktoré boli počas zadávania žiadosti o úver zaslané sms správy s overovacími kódmi, ktoré následne obžalovaná N.. H. X. na adrese jej trvalého pobytu na ul. O. XXX/X v L., za prítomnosti obžalovanej X. Z. preposlala obžalovanej B. K., ktorá ich zadala do žiadosti o úver, následne po presne nezistenom čase od 06.02.2019 do 18.02.2019 obžalovaná N.. H. X. na adrese jej trvalého pobytu na ul. O. XXX/X v L. za prítomnosti obžalovanej X. Z. sa prihlásili opäť na www.quatro.sk, kde v žiadosti o predmetný úver elektronicky potvrdili súhlas so znížením požadovanej istiny, a uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 9520700100 dňa 18.02.2019, ktorý sa zaviazali

uhradiť v 96-tich splátkach vo výške 82,03 eur, pričom k vyplateniu istiny došlo dňa 19.02.2019 na účet č. U XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený na U. K. - dcéru obžalovanej B. K., následne tento úver riadne neplatili, čím spoločným konaním vylákali od poškodenej spoločnosti VÚB, a.s. Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 úver, a spôsobili jej škodu vo výške 7.874,88 eur,

2.) po vzájomnej dohode vylákali od spoločnosti Zinc Euro, a.s. Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad, IČO: 2024151833 (ďalej poškodená spoločnosť) úver vo výške 500 eur a to takým spôsobom, že dňa 04.02.2019 v L., na ul. W. XXX/X, obžalovaná B. K. zadala elektronicky, cez internetovú stránku www.zinceuro.sk žiadosť o úver v mene H. P., k čomu priebežne do podpísania zmluvy, elektronicky dokladala naskenované dokumenty: občiansky preukaz a vodičský preukaz na meno H. P., ďalej výplatné pásky H. P. za mesiace 09/2018 až 01/2019, ďalej bez vedomia a súhlasu H. P. vyhotovené falzifikáty výpisov z účtu v Prima banke na meno H. P. za mesiace 11/2018 a 12/2018 a falzifikát potvrdenia zamestnávateľa o príjme H. P., pričom ako bankový účet na vyplatenie istiny zadala opäť bez vedomia H. P. číslo účtu: U XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorý patrí jej dcére U. K., na základe čoho všetkého došlo k schváleniu predmetného úveru a k podpísaniu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 18.03.2019 v mene H. P., a dňa 20.03.2019 k vyplateniu istiny na uvedený bankový účet, pričom originály dokladov od H. P. zabezpečovala pre B. K. priebežne v Prievidzi X. Z. prostredníctvom syna H. P. - Y. P., falzifikátmi výpisov z účtu v Prima banke na meno H. P. za mesiace 11/2018 a 12/2018, ktoré predtým vyrábala v Prievidzi obžalovaná N.. H. X. pre účel páchania inej trestnej činnosti v mene H. P. už obvinené disponovali a falzifikát potvrdenia zamestnávateľa o príjme H. P. vyhotovila v L. N.. H. X. z predloženého originálu od obžalovanej B. K., kde pozmenila údaj, že H. P. nie je v čase vyhotovenia tohto potvrdenia, t.j. 14.03.2019 práceneschopná, čo v skutočnosti bola, čím svojim konaním uviedli poškodenú spoločnosť do omylu v otázke podmienok na poskytnutie úveru a splácanie úveru a spôsobili poškodenej spoločnosti celkovú škodu vo výške 618,38 eur,

3.) po vzájomnej dohode sa pokúsili vylákať od poškodenej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej poškodená spoločnosť) úver vo výške 1.800 eur takým spôsobom, že B. K. dňa 19.03.2019 na adrese W. XXX/X v L., elektronicky prostredníctvom Hotovostnej pôžičky Home Credit Slovakia, a.s. požiadala o uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere č. 6903037119 v mene, bez vedomia a súhlasu H. P., k čomu zneužila a uviedla jej pravé osobné údaje, k vyplateniu istiny uviedla účet č. U XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený na svoju dcéru U. K., tel. kontakt: XXXX XXX XXX, kontaktnú adresu: M. T. XXX/XX L. a e-mail: a@b.c, ktoré H. P. nepoužíva a nikdy ani nepoužívala, následne po elektronickom požiadaní o úver B. K., X. Z. poskytla N.. H. X. mobilný telefón s uvedeným telefónnym číslom XXXX XXX XXX, na ktoré zavolať operátor poškodenej spoločnosti, za účelom overenia správnosti elektronicky zadaných údajov o žiadateľke, tieto N.. H. X. v telefonickom rozhovore potvrdila, ako aj uviedla ďalšie potrebné údaje k schváleniu úveru, pričom k samotnému uzavretiu úverovej zmluvy v rámci schvaľovacieho procesu zo strany poškodenej spoločnosti nedošlo, čím by spôsobili poškodenej spoločnosti škodu vo výške istiny 1.800 eur,

obžalované B. K., X. Z.

4.) po vzájomnej dohode sa pokúsili vylákať od poškodenej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej poškodená spoločnosť) úver vo výške 5.000 eur takým spôsobom, že B. K. dňa 04.04.2019 na adrese W. XXX/X v L., elektronicky prostredníctvom Hotovostnej pôžičky Home Credit Slovakia, a.s. požiadala o uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere č. 6904008002 v mene, bez vedomia a súhlasu H. P., k čomu zneužila a uviedla jej pravé osobné údaje, ďalej ako bankový účet k vyplateniu istiny uviedla U XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený na dcéru B. K. U. K., tel. kontakt: XXXX XXX XXX, ktorý je evidovaný na X. Z., kontaktnú adresu: M. T. XXX/XX L. a e-mail: a@b.c, následne X. Z. vydávajúc sa za H. P. prijala telefonický hovor na čísle XXXX XXX XXX od pracovníčky poškodenej spoločnosti, kde potvrdila overenie správnosti elektronicky zadaných údajov o žiadateľke, pričom k samotnému uzavretiu úverovej zmluvy v rámci schvaľovacieho procesu zo strany poškodenej spoločnosti nedošlo, čím by spôsobili poškodenej spoločnosti škodu vo výške istiny 5.000 eur,

5.) po vzájomnej dohode sa pokúsili vylákať od poškodenej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej poškodená spoločnosť) úver vo výške 5.000 eur takým spôsobom, že B. K. dňa 21.05.2019 na adrese W. XXX/X v L., elektronicky prostredníctvom Hotovostnej pôžičky Home Credit Slovakia, a.s. požiadala o uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere č. 4905028161 v mene, bez vedomia a súhlasu H. P., k čomu zneužila a uviedla jej pravé osobné údaje, ďalej ako bankový účet k vyplateniu istiny uviedla U XXXX

XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený na dcéru B. K. U. K., tel. kontakt: XXXXXXXXXXXX, kontaktnú adresu: M. T. XXX/XX L. a e-mail: a@b.c, následne X. Z. vydávajúc sa za H. P. prijala telefonický hovor na čísle XXXX XXX XXX od pracovníčky poškodenej spoločnosti, kde potvrdila overenie správnosti elektronicky zadanych údajov o žiadateľke, pričom k samotnému uzavretiu úverovej zmluvy v rámci schvaľovacieho procesu zo strany poškodenej spoločnosti nedošlo, čím by spôsobili poškodenej spoločnosti škodu minimálne vo výške 5.000 eur,

Za to boli odsúdené:

Obžalovaná N.. H. X.

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 39 ods. 2, písm. d), ods. 4 Trestného zákona (per analógiám) k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona bola na výkon uloženého trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona jej súd uložil trest prepadnutia veci a to - notebook HP Elite Book 846, telefón Samsung IMEI 356768062762622 so SIM kartou a puzdrom, multifunkčné zariadenie Laser Jet Pro MFP M125a, ktoré sa nachádzajú v úschove Okresného súdu Prievidza, pričom podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona bolo rozhodnuté, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Obžalovaná X. Z.

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (per analógiám) k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona bola na výkon uloženého trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona jej súd uložil aj trest prepadnutia veci a to 1 ks telefón Huawei so SIM kartou, 1 ks Notebook zn. Acer s nabíjačkou, ktoré sa nachádzajú v úschove Okresného súdu Prievidza, pričom podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona bolo rozhodnuté, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Obžalovaná B. K.

Podľa § 222 ods.3 Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. j, l) Trestného zákona, § 39 ods. 2, písm. d), ods. 4 Trestného zákona (per analógiám) k trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods.1 Trestného zákona jej súd výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona jej súd uložil aj trest prepadnutia veci a to 1 ks notebook HP655, telefón Huawei, IMEI: 1868828046246794, multifunkčné zariadenie Canon i-SENSYS MF3010 s káblami, ktoré sa nachádzajú v úschove Okresného súdu Prievidza, pričom podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona bolo rozhodnuté, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd rozhodol, že obžalované B. K., N.. H. X. a X. Z. sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej strane spoločnosti VÚB, a.s. Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 škodu vo výške 4.816,68 eur a spoločnosti Zinc Euro, a. s. Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad, IČO: 2024151833 škodu vo výške 194,12 eur.

Proti citovanému rozsudku podali odvolania prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaných X. Z. a N.. H. X.. Odvolanie proti výroku o treste vo svoj prospech podali tiež X. Z. a N.. H. X..

Pre úplnosť krajský súd dodáva, že vo vzťahu k obžalovanej B. K. rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.02.2021.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že výrok o vine, treste prepadnutia veci a náhrade škody rozsudku považuje za zákonný, za nesprávny však považuje výrok o treste odňatia slobody a to z dôvodu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, pretože takýto trest nezabezpečuje dostatočnú ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu a má za to, že obžalovaným bol uložený trest v rozpore s § 34 odsek 1, 4 Trestného zákona.

Podrobne poukázal na predchádzajúce odsúdenia tak obžalovanej X. Z., ktorá bola v minulosti šesťkrát súdne trestaná (pričom prvé dve odsúdenia sú zahladené), ako aj obžalovanej N.. H. X., ktorá bola už tiež v minulosti sedemkrát súdne trestaná (prvé tri odsúdenia má zahladené), pričom je zrejmé, že obe obžalované sa aktuálne stíhanej trestnej činnosti dopustili počas plynutia skúšobnej doby

podmienečného odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť a opätovne sa dopustili rovnakého zločinu. Trestnú činnosť rovnako ako v minulosti, tak aj v tomto prípade využívali na zabezpečovanie si svojich životných potrieb, pričom ani hrozba prebiehajúceho trestného stíhania proti ich osobám u nich nevedla k rozhodnutiu prestať páchať trestnú činnosť. Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie, a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti. Ak teda súd opakovane ukladá viacnásobne odsúdeným recidivistkám neprimerane nízke tresty, dochádza k zoslabeniu generálno-preventívneho účinku trestnej sankcie. Vyhlásenie obžalovaných o viny na hlavnom pojednávaní a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretiu. Prvostupňový súd totiž síce analogicky použil ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v konaní o dohode viny a treste, analogicky však neaplikoval ustanovenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 619/2005 Z.z. z 20. decembra 2005 o podmienkach a postupe prokurátora pri konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu (ďalej iba vyhláška), na ktorej znenie a aplikovateľnosť prokurátor podrobnejšie poukázal. Použitie ust. § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. Z výkladu ust. § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona je zrejmé, že súd by mal pristúpiť k moderácii trestu len za existencie takých okolností, resp. pomerov, ktoré sa v trestných činoch, resp. ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. V prípade obžalovaných neexistujú žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona. Skutočnosť, že obžalované boli v inom konaní doposiaľ neprávoplatne odsúdené za rovnakú trestnú činnosť, teda trestné činy úverového podvodu, v dôsledku čoho im neprávoplatne boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 3 roky a 4 mesiace (Z. - rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/106/2019 z 16.09.2020, X. - rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/52/2020 z 04.01.2021) neznamena, že je možné v danom prípade obžalovaným ukladať trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Obžalované si boli veľmi dobre vedomé skutočnosti aký následok pre nich bude mať skutočnosť, ak budú páchať ďalšiu rovnakú trestnú činnosť počas plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia. V prípade stíhanej trestnej činnosti neprichádza do úvahy ukladanie súhrnného ani spoločného trestu odňatia slobody, pretože táto bola spáchaná nielen po vyhlásení, ale ešte aj po právoplatnosti predchádzajúcich odsúdení za rovnakú trestnú činnosť, ktorá zakladá dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona. Keďže v danom prípade nejde o súbeh v zmysle § 41, resp. 42 Trestného zákona, ale o recidívu, musí byť za každý spáchaný trestný čin uložený samostatný trest, pričom jediným limitom v tomto prípade je, aby uložený trest spolu s doposiaľ nevykonaným trestom odňatia slobody v tomto prípade neprevyšoval výmeru 25 rokov (§ 43 Trestného zákona), čo v danom prípade nebude ani zďaleka naplnené. Závažnosť konania obžalovaných pritom nezmenšuje ani tá skutočnosť, že v prípade N.. X. jeden a v prípade Z. až 3 dlhšie útoky boli spáchané v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Je nevyhnutné poukázať na to, že sa vždy jednalo o pokus dokončený, pričom k následku nedošlo len vďaka obozretnosti zo strany poškodenej spoločnosti, ktorá odmietla zmluvy o úvere uzatvoriť. V prípade Z. ani nezdar pri pokuse o vylákatie úveru nevedol k tomu, aby prestala s páchaním trestnej činnosti, práve naopak, pokúsila sa úver vylákať na H. P. ešte celkom dvakrát. Aj keď je pravdou, že druhovi obžalovanej Z. mohlo byť diagnostikované zhubné ochorenie, zo žiadneho z dokladov predložených obhajobou súdu nevyplýva, že by o jej druhu nebolo postarané, teda, že by nebol spôsobilý sa o seba postarať aj sám a nevyhnutne by potreboval nenahraditeľnú starostlivosť osobne od obžalovanej. Preto ani zlý zdravotný stav druhu obžalovanej nie je dôvodom pre zníženie trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Z uvedeného podľa názoru prokuratúry vyplýva, že znížením trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby u obžalovaných, nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie. Na základe uvedeného, má prokurátor za to, že použité zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona bolo v posudzovanej veci nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody neprimeraný a nezákonný.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/80/2020 zo dňa 25.01.2021 zrušil vo výroku o treste obžalovaných X. Z. a N.. H. X. a z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Trestného

poriadku ho nahradil svojim rozhodnutím, ktorým obžalovanej X. Z. a N.. H. X. podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 3, ods. 5, § 36 písm. l) Trestného zákona uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici takto upravenej trestnej sadzby, na výkon ktorého každú zaradí podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia pri súčasnom prevzatí výroku o treste prepadnutia veci.

Obžalovaná N.. H. X. odôvodnila odvolanie proti výroku o uloženom treste odňatia slobody prostredníctvom obhajcu, pričom na jednej čiastočne strane súhlasí s odôvodnením súdu prvého stupňa, týkajúceho sa uloženia trestu odňatia slobody pod spodnú hranicu upravenej trestnej sadzby, no zároveň okolnosti vzťahujúce sa k jej osobe, sú takého charakteru, že je možné použiť aj zmierňujúce ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Tr.zák., podľa ktorého berúc do úvahy okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, je možné pristúpiť k rozsiahlejšiemu zníženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu. Obhajoba k okolnostiam prípadu uviedla, že na rozdiel od ostatných dvoch spolupáchateľiek, bola uznaná za vinnú len z pokračovacieho zločinu úverového podvodu ohľadom čiastkových skutkov pod bodom 1/, 2/ a 3/ obžaloby, pričom u ostatných dvoch spolupáchateľiek je tento pokračovací zločin tvorený piatimi čiastkovými skutkami. Poukázala tiež na to, že poškodenú P. ani jej syna nepoznala, boli to ostatné dve spolupáchateľky, ktoré komunikovali so synom poškodenej a ona do tejto trestnej činnosti vstúpila len preto, že bola ostatnými spoluobžalovanými oslovená na podieľaní sa na tejto trestnej činnosti. Už v prípravnom konaní obžalovaná X. oľutovala, že sa nechala ovplyvniť, o to viac, že v čase spáchania skutkov, ktoré sú jej kladené za vinu, už bola opakovane odsúdená za obdobnú trestnú činnosť, pre skutky z rokov 2014, 2015. Obhajoba poukázala aj na mieru opatrnosti poškodených. Je potrebné si uvedomiť, že pre vyodenie trestno-právnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu úverového podvodu je potrebné zaoberať sa aj tým, či poškodení pri poskytovaní úverov dodržali potrebnú mieru opatrnosti, ktorá mohla omyl (uvádzanie nepravdivých skutočností) eliminovať - vylúčiť. Z rozhodnutí či už všeobecných súdov alebo aj ÚS SR je možné vyvodiť, že nedodržanie obvyklej miery opatrnosti na strane poškodeného môže byť v konečnom dôsledku dôvodom nenaplnenia znakov objektívnej stránky trestného činu úverového podvodu, resp. to môže byť podklad pre úvahu súdu na mimoriadne zníženie trestu. K pomerom obžalovanej obhajoba uviedla, že v čase spáchania skutkov, ktoré sa prejednávajú v tejto trestnej veci bola obžalovaná, ako to vyplýva z potvrdenia zamestnávateľa doloženého súdu, zamestnaná. Pracovala v obchodnej spoločnosti Dart club s.r.o. so sídlom v Prievidzi, celý rok 2019. K rodinným pomerom obžalovanej N.. X. obhajoba uvádza, že žije sama, okrem práce svoje aktivity venovala v prospech svojej rodiny, má 2 plnoleté dcéry, jedna z nich B. má 2 maloleté deti, ktorej v rámci voľného času vypomáhala s výchovou vnučiek. S oboma dcérami udržiava obžalovaná kontakt aj počas výkonu väzby. S poukazom na uvedené navrhla obhajoba zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. rozsudok vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 4 mesiace, nakoľko uložený trest je neprimeraný a zároveň navrhla podľa § 322 ods. 3 Tr.por., aby odvolací súd vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanej N.. H. X. podľa § 222 ods. 1, 3 Tr.zák., § 38 ods. 5 Tr.zák., § 38 ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. 1/ Tr.zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr.zák. uloží miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody podľa uváženia odvolacieho súdu.

K odvolaniu N.. X. sa písomne vyjadril prokurátor, kde k dôvodom podaného odvolania uviedol, že je úplne irelevantné, či obžalovaná X. prišla v rámci páchania trestného činu do kontaktu so svedkyňou P., pretože jej účasť na tomto trestnom čine spočívala práve v úprave podkladov pre poškodenú úverovú spoločnosť, ako aj v následnej komunikácii s poškodenou spoločnosťou, kde sa v telefonáte vydávala za svedkyňu H. P. a taktiež sa zúčastnila na delení peňazí z trestnej činnosti. Jej úmysel, pre ktorý sa stala spolupáchateľkou na tomto trestnom čine bola zjavná snaha domôcť sa peňazí, teda jej motívom bola zjavná ziskovosť. Aj keď je pravdou, že sa obžalovaná N.. H. X. podieľala len na páchaní troch z piatich dielčích útokov pokračovacieho zločinu táto skutočnosť sama o sebe nie je dôvodom pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaná svojim konaním bez akýchkoľvek pochybností, v konečnom dôsledku v súlade s jej vyhlásením o uznání viny, naplnila znaky zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona v prípade dvoch skutkov zločinu dokonaného a v prípade tretieho dielčieho útoku v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pričom sa jedná o pokus dokončený, teda obžalované spoločným konaním vykonali všetko, aby vyvolali následok, ktorý však nenastal, a to len z dôvodov okolností, ktoré boli nezávislé od ich vôle, a to z dôvodu opatrnosti na strane veriteľa, poškodeného. Obžalovaná sa tohto konania navyše dopustila počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za rovnaký zločin úverového podvodu, čím zadala dôvod na aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona. V danom prípade tiež nie je možné hovoriť o tom, že by zo strany poškodenej spoločnosti nebola dodržaná

primeraná miera opatrnosti. Poškodená spoločnosť vyžiadala od klienta všetky štandardne vyžadované doklady ako je potvrdenie o príjme od zamestnávateľa, výpisy z účtov, výplatné pásky, teda vykonali všetko preto, aby dostatočne spoznali totožnosť a bonitu klienta. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v prípade obžalovaných sa jedná o osoby, ktoré v minulosti pracovali ako sprostredkovateľky úverov, B. K. dokonca v čase páchania trestnej činnosti na tejto pozícii aj pracovala, pričom na páchanie trestnej činnosti využívali svoje vedomosti o fungovaní nebankových spoločností, ktoré hrubým spôsobom zneužili na získanie majetkového prospechu. V podkladoch si nevymysleli osobu žiadateľa o úver, išlo o konkrétnu osobu, od ktorej X. Z. vylákala pravé potvrdenie o príjme od zamestnávateľa, pričom nebanková spoločnosť nemala ako reálne zistiť, že výpis z účtu je falzifikát, preverení na Sociálnej poisťovni by rovnako len zistili, že H. P. skutočne pracuje u daného zamestnávateľa.

Aj keby bolo pravdou, že mala N.. H. X. pracovať počas roka 2019 pre spoločnosť Dart club, s. r. o. je potrebné uviesť, že sa zjavne jednalo o čiernu prácu, pretože tento jej pomer nie je zaevidovaný v Sociálnej poisťovni, čo v rámci väzobného výsluchu priznala aj sama obžalovaná. Fiktívne bola zamestnaná v spoločnosti VIA PAY, s. r. o., ktorá vykazuje za rok 2018 nulové tržby. Obžalovaná sa prácou načierno vyhýbala plateniu množstva exekúcií, ktoré sú vedené proti jej osobe, rovnako tým pádom z jej príjmu neboli odvádzané zákonné dane a odvody, čo je ďalším dôkazom toho, že mala príjmy zo šedej ekonomiky. Rovnako je zrejmé, že obžalovaná žije sama, jej dcéry ani vnučky nie sú na nej žiadnym spôsobom závislé, teda neexistuje žiadny dôvod pre vyslovenie obavy, že by výkon trestu u obžalovanej neprímerane zasahoval do života jej príbuzných. Teda v konaní a živote obžalovanej N.. H. X. neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, preto prokurátor navrhol jej odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obžalovaná X. Z. svoje odvolanie proti výroku treste odňatia slobody treste rovnako odôvodnila prostredníctvom obhajcu, pričom namietala, že uložený trest odňatia slobody je neprímerane prísny. Obhajca je toho názoru, že v danom prípade mal súd prvého stupňa ukladať obžalovanej X. Z. trest za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona pri zohľadnení skutočnosti, že v troch skutkoch z piatich nedošlo k dokonaniu trestného činu, ale len k jeho pokusu a zohľadniť tiež participáciu obžalovaných na jednotlivých skutkoch, teda akou mierou konanie každej z obžalovaných prispelo k spáchaniu trestného činu, resp. do akej miery sa konanie obžalovaných priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo (§ 34 ods. 5 písm. a) a c) Trestného zákona). Pri úvahách o druhu a výmere trestu je nutné dôsledne aplikovať tiež ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Výmerou trestu sa pritom rozumie nielen určenie trestu v rámci sadzby tam, kde je trest takto kvantifikovaný, ale aj určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest a súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, 5 Tr. zák. Podľa názoru obhajoby a obžalovanej súd prvého stupňa mohol a mal mimoriadne znížiť trest obžalovanej pod dolnú hranicu trestnej sadzby aj aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého tak možno postupovať, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že použitie trestnej sadzby by bolo neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Obhajca poukázal na to, že obžalovaná dlhodobo žije v spoločnej domácnosti s druhom O. P., nar. XX.XX.XXXX, ako to vyplýva z priloženého potvrdenia Obce L., ktorému v auguste 2020 po kolonoskopickom vyšetrení diagnostikovali podľa na hlavnom pojednávaní predloženej lekárskej správy stopkatý polyp s maktoskopickým nálezom na sliznici hrubého čreva s doporučením na ďalšiu liečbu. Samotná obžalovaná je dlhodobo liečená, a to aj pred vzatím do väzby na neurologickej ambulancii, pričom aj počas výkonu väzby jej bola opakovane poskytnutá lekárska pomoc pre bolesti hlavy nervového pôvodu - aneurizmy. Pokiaľ by obžalovaná mala vykonať nepodmienečný trest odňatia slobody v rozsudku súdu prvého stupňa uvedenom rozsahu, nemal by sa kto postarať o jej druhu, ktorému bolo diagnostikované vážne ochorenie, ktoré po operatívnom zákroku bude vyžadovať bezprostrednú pomoc obžalovanej ako blízkej osoby. Obžalovaná je preto toho názoru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace je neprímerane prísne a to aj s prihliadnutím na zatiaľ neprávoplatný súhrnný spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a 4 (mesiace) uložený jej rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 16.09.2020, sp. zn. 3T/106/2019. Podľa názoru obhajoby pri zohľadnení spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, poľahčujúcej okolnosti, ako aj osoby obžalovanej, jej pomerov a možností nápravy, ako aj na to, či páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech, by postačovalo

uloženie buď nepodmienečného trestu odňatia slobody v nižšej výmere, prípadne aj alternatívneho trestu domáceho väzenia v zmysle § 53 Trestného zákona, pretože takýto trest rovnako zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou tým, že jej účinne zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život a súčasne iných páchatel'ov odradí od páchania trestných činov za súčasného morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou. Nepodmienečný trest odňatia slobody v nižšej výmere, ako aj trest domáceho väzenia postihne iba obžalovanú, ktorá sa k spáchaniu trestného činu priznala, svoje konanie oľutovala a bude mať čo možno najmenší vplyv na jej rodinu a jej blízke osoby - deti, než by tomu bolo v prípade nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a 4 mesiace. Na základe uvedeného preto obžalovaná navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 25.01.2021, sp. zn. 1T/80/2020, výrok o treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, alternatívne postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanej uloží buď nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, alebo trest domáceho väzenia v trvaní 3 (tri) roky spolu s povinnosťou, aby sa počas plynutia skúšobnej doby podrobila v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu o odvolaniach, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že navrhuje odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť s tým, aby krajský súd po zrušení výroku o treste u oboch obžalovaných rozhodol o uložení trestu odňatia slobody bez použitia ustanovenia § 39 Tr.zák. Odvolania oboch obžalovaných navrhol zamietnuť.

Obhajca obžalovanej X. Z. navrhol vyhovieť odvolaniu jeho klientky s tým, aby krajský súd po zrušení výroku o treste rozhodol alternatívne podľa návrhu uvedeného v písomnom odôvodnení odvolania. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť. Obžalovaná súhlasila s návrhom obhajcu, uvedomila si čo spáchala, je jej to ľúto.

Obhajca N.. H. X. a samotná obžalovaná uviedli, že sa rovnako v plnej miere pridriavajú dôvodov odvolania, navrhli tomuto vyhovieť. Odvolanie prokurátora navrhli zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Podľa § 317 ods.3 Tr.por. ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523317'&ucin-k-dni='30.%206.2024'> len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Krajský súd zistil, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie oboch obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o vine, uznal obžalované X. Z. a N.. H. X. vinnými z pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva § 20 Trestného zákona, s častí v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pretože obe svojím konaním popísaným v skutkoch naplnili všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu predchádzajúcom výroku o vine nezistil chyby odvolaním nevytykané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní v intenciách § 317 ods.1, ods.3 Tr.por. len výrok o uloženom treste odňatia slobody a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných X. Z. a N.. H. X. a odvolanie prokurátora nie sú dôvodné.

Preskúmaním napadnutých výrokov o treste odňatia slobody a konania, ktoré im predchádzalo krajský súd zistil, že i pri ukladaní trestov okresný súd správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr.zák. a prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska ukladania trestu, najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osoby páchateliek a ich trestnú minulosť a pomery, ako aj možnosti nápravy a tiež účelu trestu. Je pravdou, že obe obžalované boli už v minulosti viackrát odsúdené pre rovnakú trestnú činnosť, ako to podrobne konštatoval už súd

prvého stupňa a poukazuje na to i prokurátor vo svojom odvolaní. V prejednávacom prípade ide o recidívu, kedy vo vzťahu k predchádzajúcim odsúdeniam s poukazom na priebeh jednotlivých odsúdení a vyhlásených rozsudkov v právoplatne skončených veciach a tiež s prihliadnutím na vznesené obvinenia v jednotlivých prípadoch, neprichádzalo do úvahy ukladanie spoločného, alebo súhrnného trestu. Z predchádzajúcich odsúdení tiež vyplýva, že obe obžalované predmetnú trestnú činnosť spáchali v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom opätovne spáchali zločin, čo je dôvod na aplikáciu ustanovenia § 38 ods.5 Tr.zák a úpravu dolnej hranice trestnej sadzby jej zvýšením o polovicu. Obom obžalovaným okresný súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že k trestnej činnosti doznali a túto úprimne oľutovali. Za daného stavu potom okresný súd správne vychádzal z trestnej sadzby podľa § 222 ods.3 Tr.zák. (3 až 10 rokov), upravenej s použitím § 38 ods.3, § 38 ods.5 Tr.zák., teda prichádzalo do úvahy ukladať trest v rámci upravenej trestnej sadzby od 6 rokov a 6 mesiacov do 7 rokov a 8 mesiacov. Pri zohľadnení okolností prípadu a vyhlásenia obžalovaných o vine pred súdom, okresný súd u oboch obžalovaných s poukazom na stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, uložil obžalovaným X. Z. a N.. H. X., každej z nich trest odňatia slobody aj s použitím § ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) pod spodnú hranicu takto upravenej trestnej sadzby a to v trvaní 4 roky a 4 mesiace, keďže považoval za neprimerane prísne ukladať trest už len na samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, teda v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov. Súčasne obom obžalovaným uložil i tresty prepadnutia vecí tak, ako sú špecifikované v napadnutom rozsudku. Z pohľadu odvolacích námietok prokurátora krajský súd uvádza, že sa nestotožnil s názorom, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na použitie ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona. Obe obžalované napomáhali príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie k trestnej činnosti a jej oľutovanie potvrdili vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. Aj podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaných v posudzovanom prípade bolo možné (aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam) pri ukladaní trestu zohľadniť v podobe mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, v súlade s už citovaným Stanoviskom Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016. Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní týkajúcej sa v danom prípade nesprávneho vyhodnotenia generálnej a individuálnej prevencie a následného nesprávneho použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia a uloženia trestu pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, považuje za potrebné uviesť, že uložené tresty sa u oboch obžalovaných síce javia vzhľadom na ich trestnú minulosť ako miernejšie, nie sú však podľa názoru krajského súdu neprimerane mierne a to i s poukazom na ich postoj k spáchanej trestnej činnosti, vyhlásenie o vine a skutočnosť, že doposiaľ ani jedna z nich nebola vo výkone trestu, pričom u aktuálne uložených trestov nejde len o nejaké krátkodobé tresty, ktorými by nebol splnený účel trestu. Súčasne aj krajský súd prihliadol i na okolnosť, že tak X. Z. ako aj N.. H. X. v iných trestných veciach vedených na Okresnom súde v Prievidzi hrozí uloženie ďalších trestov odňatia slobody, tak ako to naznačil okresný súd v odôvodnení rozsudku. Vzhľadom k uvedenému aj takto uloženými trestami obžalovaným X. Z. ako aj N.. H. X., spolu s uloženými trestami prepadnutia vecí, bude podľa presvedčenia odvolacieho súdu splnený jeho účel. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, tento je v súlade so zákonom. Preto odvolanie prokurátora krajský súd nepovažoval za dôvodné. Na druhej strane čo sa týka odvolacích námietok obžalovaných X. Z., ako aj N.. H. X., ktoré sa domáhali uloženia ešte miernejšieho trestu odňatia slobody (obžalovaná X. Z. alternatívne trestu domáceho väzenia) s použitím ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák., tu krajský súd považuje za nutné uviesť, že argumenty obžalovaných nepovažoval za dôvodné. V danom prípade už nezistil splnenie zákonných podmienok na použitie ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák a ďalšie znížovanie trestu už uloženého pod spodnú hranicu upravenej trestnej sadzby, resp. uloženie alternatívneho trestu v podobe domáceho väzenia. V tej súvislosti je potrebné zvýrazniť v neprospech oboch obžalovaných prechádzajúce odsúdenia, z ktorých si nevzali ponaučenie, naopak opakovane páchali trestnú činnosť aj napriek tomu. U obžalovanej N.. H. X. je potrebné uviesť, že aj keď sa podieľala na páchaní troch z piatich dielčích útokov pokračovacieho zločinu, na druhej strane v jej neprospech bolo zistenie, že už bola viackrát v minulosti súdne trestaná. Napokon ani ďalšie skutočnosti uvádzané v odvolaniach oboch obžalovaných, či už týkajúce sa okolností prípadu, alebo osobných pomerov a tvrdení, že uložené tresty postihnú aj rodinných príslušníkov (resp. druhu) obžalovaných, nie sú takého charakteru, že by samé osebe odôvodňovali použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona na ďalšie zmiernenie trestu. Nepochybne výkon trestu odňatia slobody má vždy vplyv na blízke osoby, no uvedené si mali obe obžalované uvedomiť pred tým ako páchali trestnú činnosť, pričom v danom prípade ani nejde o prípad, že by rodinní príslušníci u obžalovanej N.. H. X. a v

prípade obžalovanej X. Z. jej druh (napriek existujúcim zdravotným problémom, ktoré doložil krajskému súdu lekárskymi správami), boli výslovne odkázaní na ich pomoc, resp. starostlivosť. Preto krajský súd zaoberajúc sa odvolacími námietkami obžalovaných, tieto vyhodnotil rovnako za nedôvodné.

Napokon pokiaľ ide o jednotlivé výroky o uložených trestoch prepadnutia veci, ako aj výroky o náhrade škody, krajský súd zistil, že tieto majú oporu vo vykonaných dôkazoch, pričom nezistil dôvod na ich zrušenie alebo zmenu. Napokon tieto výroky odvolaniami ani napadnuté neboli.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd podľa § 319 Tr.por. odvolania prokurátora a obžalovaných X. Z. a N.. H. X. zamietol, pretože nie sú dôvodné.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.